

Ankenævnets Journal nr.: 2018-0662 - Tilbagebetaling af reservationsgebyr

Sagsfremstilling:

Klager bestilte i marts 2018 et arrangement (brunch) hos indklagede til afholdelse den 4. august 2018 og betalte i den forbindelse et reservationsgebyr på kr. 2.000,-.

Den 2. juli 2018 afbestilte klager, da han var forhindret i at afvikle arrangementet pga. en forudgående rygoperation.

Klager anmodede, under henvisning til afbestillingen, samme dag indklagede om at returnere det indbetalte reservationsgebyr.

Indklagede svarede tilbage, at indklagede havde reserveret dagen til klager og at indklagede derfor havde afvist mange andre fsva. den pågældende dato. Indklagede forklarede, at gebyr og depositum er beløb, som betales for at sikre begge parter. Sikring for indklagede i form af sikkerhed mod tab af fortjeneste og sikkerhed for klager i form af reservation af lokalet.

Indklagede anførte på denne baggrund, at gebyret bortfaldt ved afbestilling, således at forstå, at det ikke blev tilbagebetalt.

Indklagede anførte dog, at indklagede gerne ville tilbagebetale gebyret, hvis lokalet blev lejet ud til anden side.

Klagers bemærkninger:

Klager anførte, at det ikke fremgik af ordrebekræftelsen eller andet steds, at reservationsgebyret ikke blev tilbagebetalt ved afbestilling. Klager fandt ikke, at det kunne være rigtigt, at indklagede beholdt hele reservationsgebyret for et arrangement, som blev aflyst en måned før afholdelsen.

Klager anførte videre, at det, efter klagers opfattelse, ikke var korrekt, at gebyret skulle sikre reservationen af lokalet. Ifølge klager blev det ved bestillingen oplyst, at gebyret skulle dække indkøb af varer. Mht. et lokale for sig selv, var det noget som indklagede foreslog, ikke noget klager bad om.

Klager ønskede reservationsgebyret på kr. 2.000,- tilbagebetalt.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede anførte, at det af reservationsbekræftelsen fremgik, at der var tale om et reservationsgebyr, og ikke et depositum.

Indklagede anførte, at når gæsten ønskede at lukke lokalet/restaurationen for et selskab på 25-30 gæster, så betaltes der et gebyr, og ikke et depositum. Valgte gæsten derimod at holde et såkaldt åbent arrangement, hvor indklagede også kunne have andre gæster, så betaltes der et depositum, som blev fratrukket det endelige beløb ved betaling.

Indklagede oplyste, at den medarbejder, der foretog klagers bestilling ikke længere var ansat hos indklagede, men indklagede vidste, at den pågældende medarbejder altid plejede at oplyse om dette.

Indklagede fandt ikke, at klager havde krav på tilbagebetaling af reservationsgebyret.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet gav ikke klager medhold.

Det følger af HORESTAs branchekutyme "Hvad man bør vide – når fester, møder og konferencer skal holdes i byen", at der ved "reservationsgebyr" forstås et gebyr, som klager betaler for at reservere lokaler til et arrangement på en given dato. Et reservationsgebyr modregnes ved den endelige afregning af arrangement, men tilbagebetales ikke ved afbestilling.

Klager har henset hertil ikke krav på tilbagebetaling af det indbetalte reservationsgebyr.

Afgørelse af 26. februar 2019